

Lea Anastazija Fleger na Lovrijencu režira "Čudesnu šumu"

Bojana Radović

može napraviti sjajna izložba.

U toj je priči mnogo alegorijskih trenutaka. Je li "Čudesna šuma" danas aktualnije nego ikada prije?

Scenskom adaptacijom zahvatili smo ispreplitanje realnog i fantastičnog svijeta. Iz užurbane gradske vreve, sivila i smeća naš Slikar bježi u fantastičnu čudesnu šumu koja je bazirana na maštih, izmišljenim bićima i životinjama. Dolazi u čarobni svijet Kaktus Cara, čarobnjaka, malih ježeva, Plamenke, kraljice Vodenjakinja u carstvo žaba... Sva lica iz čudesne šume, naravno, imaju sve najbolje i sve najgore ljudske osobine. Ovdje je sve moguće, čak i slikarov kist postane čaroban.

Tko je i zašto izabrao naslov, čuveni roman Sunčane Škrinjarić "Čudesna šuma" koji generacije poznaju kao vrlo uspješan crtić?

Intendantica Igara Dora Ruždjak Podolski veoma me razveselila pozivom da radim dječju predstavu na ovogodišnjem festivalu. Dala mi je potpuno povjerenje u izboru naslova. Predložila sam "Čudesnu šumu" Sunčane Škrinjarić i istog trena dobila zeleno svjetlo. U samom začetku ideje znali smo da želimo raditi mjuzikal. Dora me odmah povezala s našim skladateljem Franom Đurovićem koji nam je napisao divnu glazbu. Imamo šest fantastičnih glazbenika koji će Franovom glazbom oživiti sve atmosfere u čudesnoj šumi.

Kako ste pomirili realistične dijelove priče s onima koji ulaze duboko u fantastiku? I koji je pravi način da se taj spoj predstavi djeci, čija mašta zapravo ne poznaje granice?

U dječjoj mašti sve je moguće. Mašta je poseban svijet u kojem nema zadanih pravila i zakona. Mi ih izmišljamo. Zato obožavam raditi ovakve predstave. "Čudesna šuma" je naš mali izmišljeni svijet u koji uvodimo publiku. Ovdje žabe postaju kre-televizija, vodena carica je operna diva, lisica je šumska influencerica... Mnoštvo je čarolije i spajanja naizgled nespojivih likova, no svi oni supostaje u ovom fantastičnom svijetu. Djeca su najzahtjevnija publika i često je se podcjenjuje. Mi to ovom predstavom svakako ne radimo. U našoj "Čudesnoj šumi" svaki lik je predstavnik nekog glazbenog žanra, a glazba je napisana tako da podržavaju lude karaktere stvorenih likova. Glazba je jako bitan dio predstave koji daje dodatni premaz čarolije.

Odlučili ste se pružiti priliku mladim glumcima uz one vrlo iskusne, počevši od Jelene Miholjević. Kako ste izabrali tumač likova?

Predstava će se igrati u ambijentu, na Lovrijencu. Pojam ambijentalnosti duboko je ukorijenjen u kazališnu umjetničku praksu. Naš teatar dobro pamti i piše mnoge stranice uspješnih predstava na otvorenom. Misli o ambijentalnom kazalištu neminovalno nas odvode u ljetne mjesecce na razne lokacije grada teatra – Dubrovnika i Igara koje potiču igranje pod vedrim nebom. Naša bogata baština ambijentalnih predstava zapisala je mnoga imena redatelja koji su izlaskom iz kazališne scene-kutije pod mjesecinu donijeli uzbudjenje i nove zamisli promišljanja prostora igre. U našoj predstavi Lovrijenac postaje suigrač, partner koji nadopunjuje smisao teksta, postaje lik u predstavi. Tvrđava postaje zamjena za scenografiju. Prirodni, zatečeni prostor ne samo da postaje prizorište koje nadopunjuje dramaturgiju djela i značenje teksta, već će slati i vlastito značenje. Zdravka Ivandija Kirigin napravila je impresivnu scenografiju i kostime. Napravila je instalaciju od zelenih konopaca koja će oživiti šumu, a Lovrijenac je toliko fantastičan da trpi konceptualna likovna rješenja. Uz to se od Zdravkinih kostima

Profesori na ADU pričaju kako se nekada Akademija ljeti preselila na Igre. Sada je to, nažalost, zbog financija nemoguće

Djelo Sunčane Škrinjarić je baština, treba ga čuvati za nove generacije

ROBERT ANIĆ/PXSE

Djelu treba zaljubiti u kazalište

"Vjerujem da svaka dobra predstava može privući i zadržati publiku u kazališnom svijetu te stvoriti vjernu kazališnu publiku. Djecu i mlade treba odgajati da idu u kazalište. Treba ih ovako atraktivnim projektima zaljubiti u kazalište.
 Nekoliko predstava koje sam gledala dok sam i sama bila dijete promijenilo mi je život i zauvijek me odvuklo u kazalište. Zbog nekih od tih predstava i odlučila sam postati redateljica, a isto tako zbog njih i danas volim raditi predstave za najmlađe", objašnjava mlada redateljica u trenutku kada se poveo razgovor o važnosti kazališta za djecu i koliko je važno djecu u najmlađoj dobi, i prije nego što krenu u školu, čvrsto "vezati" uz kazalište, kao i na to kakve im kazališne čarolije, primjerene njihovoj dobi, treba ponuditi da oni jednog dana, kao odrasli ljudi, budu vjerna kazališna publiku."